

## Skån klimaet - bliv vegetar

12. december 2007, Jyllands-Posten Øst, Sektion 1, Side 17 (Udland), LARS FROM Jyllands-Postens udsendte medarbejder  
..., 515 ord, Id: e0c5f2a7

Madvaner og klima: Kødspisere udleder langt flere drivhusgasser end **vegetarer**. De røde bøffer er værst, kyllingekød mindst slemt. En **vegetar** udleder kun halvt så mange drivhusgasser gennem maden som en kødspiser.



Nusa Dua, Bali

Hvis man virkelig vil gøre noget for klodens klima, behøver man hverken sige farvel til bilen, tørretumbleren eller ferieturen til Thailand.

Man kan blot lægge sine madvaner om, undlade en del af kødet - eller det hele - og i stedet spise grøntsager. Kartofler er bedst, tomater værst.

Sådan konkluderer forskningsprofessor Jørgen E. Olesen fra Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet ved Aarhus Universitet, der er Danmarks førende ekspert på kombinationen landbrug, fødevarer og klima.

»Det er især kød og mælk, der er problemet. Hvis man spiser et kg oksekød, er man ansvarlig for udledningen af tre-fire gange så meget drivhusgas, som hvis man i stedet spiser kylling. Hvis man derimod spiser sig mæt i kartofler, udleder man 66 gange mindre end ved at spise oksekød,« konstaterer Jørgen E. Olesen, der heller ikke levner meget håb til vinelskerne:

»På samme måde udleder man 2,5 gange flere drivhusgasser ved at drikke vin end ved at drikke øl.«

Den danske forskningsprofessor skønner, at en kødspiser udleder ca. dobbelt så meget drivhusgas gennem sin føde som en **vegetar**.

1,6 tons pr. kødspiser

I gennemsnit udleder en dansker ca. 6 tons CO<sub>2</sub> om året. Heraf skønner Jørgen E. Olesen, at en kødspiser i gennemsnit sender 1,6 tons CO<sub>2</sub> op i atmosfæren gennem sin kost, mens en **vegetar** udleder det halve, 0,6 tons.

Samlet set skyldes ca. 20 pct. af en kødspisers udledning kosten, mens det for en **vegetar** er omkring 10 pct.

Rådet er derfor klart:

»Spis sundt, skær ned på kødet og undgå især de røde bøffer.«

Faktisk anbefaler Miljøstyrelsen i sin kampagne "1 ton mindre", at danskerne blot en dag om ugen lader være med at spise kød - for på den måde at spare klimaet for lidt drivhusgas.

Kænguruer viser vejen

En helt anden mulighed kan måske være at ændre på køernes og fårenes anatomi og give dem samme fordøjelsessystem som kænguruerne.

Australske forskere i delstaten Queensland har fundet ud af, at kænguruer ikke sender metangas ud i atmosfæren som køer og får, når de prutter og bøvser. I stedet udskiller de acetat, en slags salt. Derfor vil forskerne nu prøve, om de kan transplantere kænguruens tarmflora over i køer og får.

Alternativt kunne man blot skifte nogle af kobøfferne ud med kængurubøffer, der smager aldeles fremragende.

Hos den britiske miljø- og udviklingsorganisation IIED anbefaler pressekoordinator Mike Shahanan, at de klimabevidste forbrugere tænker sig godt om, inden de køber ind.

»Man skal overveje, hvor langt man kører for at handle, ligesom man ikke skal købe varer, der er blevet transporteret langt i ens eget land. Vi anbefaler derimod ikke, at man fravælger ting, der er produceret i ulande. De har hårdt brug for udvikling, og

samtidig viser vore undersøgelser, at der f.eks. bliver udledt mindre CO2 ved at producere en rose i Kenya og sælge den i Storbritannien end ved at købe en rose fra Holland,« forklarer Mike Shahanan.

[lars.from@jp.dk](mailto:lars.from@jp.dk)

Citat

*Hvis man spiser*

*et kilo oksekød, er man ansvarlig for udledningen af*

*tre-fire gange så meget drivhusgas, som hvis man i*

*stedet spiser*

*kylling.*

Jørgen E. Olesen , forskningsprofessor ved Aarhus Universitet

- Vil man være klimabevidst, er det farvel til de røde bøffer - med mindre kørerne kan forsynes med det samme fordøjelsessystem som kænguruer, der ikke sender nær så meget metangas ud i atmosfæren. Foto: Arnaldur Halldorsson/Polfoto

---

#### **Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### **Videreformidling**

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

# Debat: Dyrt at være vegetar

6. december 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 24 (Debat), Steen Ravn, Hotel Frydenlund, værelse 407, Gammel Kongevej 176, Frederiksberg ..., 201 ord, Id: e151f381



Det er meget fint, at der er kommet fokus på, hvor ekstremt miljøbelastende kødspisning er. Personligt har jeg været **"vegetar"** i mere end 25 år.

Når jeg ikke er rigtig **vegetar**, skyldes det dovenskab. Jeg elsker at spise burger, og jeg er en fremragende kok, men det tager mig to dage at lave en god vegetarburger. Den er ganske vist meget, meget billig, men fordi det er temmelig besværligt, springer jeg ofte over, hvor gærdet er lavest og laver i stedet en fiskeburger. Måske lidt mere miljøvenlig end en kødburger. Lige så nemt i hvert fald. Men hvis jeg kunne købe en færdiglavet og velsmagende vegetarburger, ville jeg vælge det.

Så når jeg synes, at det er noget mere besværligt at lave vegetarmad end kød- og fiskemad, hvad kan man så forvente af folk, som måske først skal til at lære at lave vegetarmad?

Man kan nærmest ikke købe velsmagende færdiglavet vegetarmad, og hvis man endelig kan, er det dobbelt så dyrt som tilsvarende kødmad.

Derfor kan man snakke nok så meget om kødspisningens skadelige påvirkning af klimaet, men så længe der ikke findes et let og billigt alternativ, vil folk blive ved med at købe kødmad. Eller fiskemad som mig.

---

## Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

## Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådgivningsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne

overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## Villa Victoria

16. december 2007, Jyllands-Posten, Sektion 4 (Living), Side 26 (Magasin), PERNILLE GLAVIND OLSSON Foto: MIK  
ESKESTAD ..., 1271 ord, Id: e0c6a6bf

Må vi præsentere Tut Victoria Hansen Hansen. En mageløs kvinde, der bor i et hus uden lige, som er fyldt til randen med ting og masser af historier.



»Ja, det er jo ikke et helt almindeligt hjem,« siger Tut frejdigt, idet hun skræver hen over en bunke tøj på gulvet og inviterer Living indenfor i sit 400 kvadratmeter store hus i Ørby uden for Helsingør.

Hun er iført sort strikbluse, sort paillet-vest og en flagrende efterårsrød Ivan Grundahl-nederdel. Hendes negle er malet røde, og fra ørene rasler et par lange sølvøreringe. Hendes mørkerøde hår er samlet i en hestehale, og under en sort baskerhue plirrer et par livlige gråblå øjne omringet af sort make up.

Til højre for entreen byder en halvanden meter høj bunke af gamle mørnede håndtasker velkommen sammen med en overrumplende stor dyngede pelsfrakker. Adskillige borde fyldt med stabler af kitschede krukker, billige vaser og fine musselmaledede kopper dækker gulvet i stuen, hvor der kun er levnet en smal stribe gulvplads til at komme frem og tilbage mellem rummene. Længere fremme i stuen snuser tre midaldrende kvinder rundt, som netop har fået øje på en kæmpe ametyst.

»I siger bare til, hvis I har brug for hjælp,« siger Tut Victoria mod kvinderne, inden hun fortsætter sin historie, som allerede er i fuld gang.

En selvstændig kvinde med eget livsstilshus

Tut Victoria Hansen Hansen har over de seneste otte år forvandlet sit hjem til det, hun kalder et livsstilhus, som hun holder åbent i weekenden og efter aftale. Stuen og køkkenet og hele første sal er med andre ord fyldt med ting, som man kan købe.

»Jeg skal jo leve af noget, og jeg er helt vild med købe og sælge, og folk siger, jeg er god til det,« forklarer Tut Victoria med stort smil og høj stemmeføring. Jævnligt tager hun derfor af sted i sin bil og sætter kursen mod Kirkens Korshær og diverse Røde Kors-butikker i Nordsjælland for at lede efter gode fund.

»Folk siger tit, "sådan kan du da ikke bo", når de kommer hjem til mig, men jeg har det fint,« fastslår Tut Victoria og ser rent faktisk ud, som om hun mener det. Efter 44 års ægteskab og seks børn fik Tut Victoria brug for at bryde op.

»Vi kunne ikke enes, min mand og jeg. Vi var som vand og ild, og vandet ville hele tiden slukke ilden. Jeg er opvokset i et pænt borgerligt miljø i Nakskov, så jeg er opdraget til at være den pæne pige, men pludselig fik jeg nok. Jeg havde behov for at være den, jeg er, og jeg er ikke helt normal. Men nu er jeg blomstret op, og nu har jeg hånd i hanke med alt det økonomiske selv, og det er jeg stolt af. Man kan så meget, hvis man vil,« siger Tut Victoria, som har nok at lave med at passe sit hjem og sine 12 børnebørn.

Ting, ting og atter ting

»Samler I på kobber-ting? Ellers kan I hurtigt komme til det,« siger Tut med et glimt i øjet, da vi kommer op på førstesalen, og hun får øje på de tre veninder, der har fortabt sig i en bunke kobbergryder.

»Nej, så vil vi hellere samle på dig,« replicerer den ene af kvinderne.

»Jeg er sgu ikke værd at samle på, jeg har kun titanium i skulderen,« siger Tut med et højt grin. For fire år siden skvattede hun i sit eget snøreband på vej ud af sin bil, hvilket resulterede i en brækket skulder.

»Den skulder volder mig stadig problemer, og jeg kan ikke længere male de store malerier, som jeg plejede. Men jeg er stædig, så nu er jeg gået over til nogle mindre lærreder, for male, det vil jeg,« fortæller hun og viser sine malerier, som står i gangen mellem de to stuer på førstesalen. Over årene har hun udstillet mange forskellige steder og haft eget galleri.

Pludselig får hun øje på en hvid tekande, som står mellem en masse andet nips på sofabordet, og talestrømmen stopper for et kort øjeblik.

»Nå, det er dér, den er. Jeg har ledt efter den tekande. Den må have stået der, siden jeg havde min datter på besøg i sidste uge. Sikke noget rod,« siger hun irriteret og går ned i køkkenet med tekanden.

### Et pusterum fra rodet

Når man spørger Tut, om hun ikke indimellem bliver træt af at opholde sig i alt det rod, himler hun med øjnene og svarer: »Jo! Det er da også derfor, jeg spiser så meget ude. Flere gange om ugen tager jeg til Gilleleje, Hornbæk eller København og får mig et glas let hvidvin og et måltid mad - gerne rejer eller muslinger, jeg er jo **vegetar**.«

Men ellers er hun godt tilfreds med at bo i sin store hule. Vi får ikke lov at fotografere hverken bad eller soveværelset, men rummene ligner til forveksling resten af huset, fyldt med ting. I soveværelset er der banet en smal sti fra døren hen til den storblomstrede sofa, hvor Tut sover, og bunkerne af bluser, bukser, veste, kjoler og pelse når næsten mandshøjde.

»Det sker tit, at jeg vågner med benene viklet ind i en gammel striktrøje, men det er vel ikke det værste,« siger Tut Victoria, som egentlig er døbt Anni Hansen.

»Det er sådan et husassistent-navn, som jeg ikke kan bruge til noget. Så der er kommet nogle lidt sjovere navne til gennem årene,« fortæller hun, da vi er på vej ud og tilføjer, at hendes seneste navnepåfund er Frei Frau von Flottenheimer Mit Schwung, Lövenfuss und Schleise. Intet mindre.

### Et langt levet liv

Lige før entreen får vi øje på en stor skifteramme fyldt med gamle sort-hvide fotografier. Et billede af en ung Tut med volumen i blondeskørtet i sin butik i Pilestræde. Et billede af en fræk Tut, der poserer i en Jägermeister-reklame og et billede af en elegant Tut til fin middag med Prins Henrik som bordherre. Alle billederne vækker minder og afstedkommer historier på falderebet.

»Billedet dér er fra dengang, jeg var til middag med Kongelig Dansk Automobil Klub,«

siger hun og peger på fotografiet af sig selv og prinsen.

»Jeg kan skrive under på, at prinsen er en yderst charmant herre. Jeg gik lidt frem og tilbage, da jeg på det tidspunkt stadigvæk ammede min yngste datter, og da Prinsen hørte, at jeg havde fem børn, spurgte han: »Jamen, er de da katolik,« griner Tut Viktoria. Og sådan er hun fuld af sjove historier fra et langt liv. Så mange, at hun gerne vil i gang med at skrive en bog. Om sig selv.

»Jeg er helt oppe at køre over ideen, men jeg skal lige have fundet den rette til at være med i projektet, for jeg vil ikke interviewe mig selv,« siger hun, inden hun vinker farvel. Bliver bogen til noget, er der ingen tvivl om, at den vil have potentiale til at blive usædvanlig læsning.

[pernille.glavind@jp.dk](mailto:pernille.glavind@jp.dk)

Fakta: Kort om Tut Victoria Hansen Hansen

- \* Tut Victoria Hansen Hansen, født Anni Hansen i Nakskov, 73 år.
- \* Begge hendes forældre er ud af en Hansen-familie, og da Tut blev gift med hr. Hansen, synes hun, det var passende at tage et Hansen mere til.
- \* Victoria kommer af navnet på den butik, hun drev i 10 år i Pilestræde i København.
- \* Kælenavnet Tut har hængt ved fra barndommen og opstod, fordi hendes forældre syntes, hun havde en stor tud.
- \* Autodidakt maler, sølvsmykkemager og hattecreateur.
- \* Arbejder desuden for smykkefirmaet Energetix, der forhandler magnetiske smykker, [www.energetix.tv/villavictoria](http://www.energetix.tv/villavictoria)
- \* Villa Victoria holder åbent fredag, lørdag, søndag kl. 11-16 og ellers efter aftale, som kan laves på tlf. 4870 5801.

Citat



*Folk siger tit: "Sådan kan du da ikke bo", når de kommer hjem til mig, men jeg har det fint,« fastslår Tut Victoria og ser rent faktisk ud, som om hun mener det.*

- Farvet glas og kunstige blomster skaber atmosfære i vindueskarmen.
- Tut Victoria samler på krucifikser, men hun kalder sig selv for "tværreligiøs."
- Tut Victoria i sin butik Casa Victoria i Pilestræde, som hun drev igennem 10 år. Her forhandlede hun kjoler fra Paris, brudekjoler fra USA, smykker og antikviteter. Desuden havde hun en af de første og største second hand-afdelinger.
- Det er ikke alle ting, der er til salg i Tut Victoria Hansen Hansens hus. Yndlingskommoden af svensk oprindelse går hun aldrig af med, ej heller de antikke stager fra Helsingborg.
- Det er ikke til at se det, hvis man ikke lige ved det, men dette er rent faktisk Tut Viktorias køkken. Bordet til højre blev, før alle tingene invaderede hjemmet, brugt til at spise ved, men nu spiser Tut enten på café eller i sofaen på førstesal. »Jeg er **vegetar**, så jeg har altid en god suppe stående i en kasserolle, men der er ikke længere plads til at spise ved spisebordet, så jeg går op i sofaen på første sal og spiser,« fortæller hun.
- Efter Tut Victoria omlagde sit liv for otte år siden, malede hun sig ind i livsglæde og frihed, og med årene er malerierne gået fra at være dunkle til at have ganske koloristiske motiver. »Jeg er blevet frigjort, og det kan man se på mine malerier,« fortæller Tut.
- Er man til kitsch, er der masser at komme efter i Villa Victoria.
- På førstesalen i Villa Victoria ligger gamle rammer og stole i henslængt forening sammen med en velourbetrukket puf og en tøjhund.
- Tut Victoria er 73 år og har seks børn og 12 børnebørn. »De små elsker at klæde sig ud. De er så søde, når de kommer stavrende i høje hæle, pelsfrakker og hatte, og de slår utroligt nok aldrig noget itu. Mine børn og børnebørn er mit drive,« siger Tut Victoria.
- Tut Victoria i det, hun selv kalder sin hall, hvor hun oftest sidder i sofaen, når hun ekspederer folk. Og der er nok at lade sig inspirere af. Stien til højre i billedet fører

ud til køkkenet.

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

---

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## BØGER: Som en fisk i sandet

7. august 2008, Jyllands-Posten, Sektion 4 (KulturWeekend), Side 18 (Magasin), KAREN LISE SØNDERGAARD ..., 874 ord, Id: e1254dc6

Størst sanselighed og symbolik i denne omgang er der i en bog om en høne, som forelsker sig i en ræv - som bliver vegetar.

*Linda Lassen: Ørkenfisk, 259 sider, 199 kr., Facet, Er Udkommet, Fire stjerner*

*Lilja Scherfig: Putte og de andre, 32 sider, 129,50kr., Fahrenheit, Er Udkommet, Tre stjerner*

*Katrine Marie Guldager og Kirsten Raagaard: Anton og sorgens pil, 32 sider, 229 kr., ABC Forlag, Er udkommet, 4 Stjerner*

Alex Vejby Nielsen og Spild af Tid ApS: Det er da alt for bøvlet at skaffe sig af med så mange rotter, Alfred læser og vokser, 44 sider, 129,95 kr., Branner og Korch, Er udkommet, 2 stjerner



Linda Lassen: Ørkenfisk

259 sider, 199 kr.

Facet

Er udkommet

Fire stjerner

Lilja Scherfig: Putte og de andre

32 sider, 129,50kr.

Fahrenheit

Er udkommet

Tre stjerner

Katrine Marie Guldager og Kirsten Raagaard: Anton og sorgens pil

32 sider, 229 kr.

ABC forlag

Er udkommet

Fire stjerner

Alex Vejby Nielsen og Spild af Tid ApS:

Det er da alt for bøvlet at skaffe sig af med så mange rotter

Alfred læser og vokser

44 sider, 129,95 kr.

Branner og Korch

Er udkommet

To stjerner

Børnebøger Det modsatte af at føle sig som en fisk i vandet må være at føle sig som en fisk i sandet. Sådan har Lotte det i Linda Lassens ungdomsroman Ørkenfisk.

Efter en dramatisk ulykke med Lotte som eneste overlevende er hun vokset op hos et par bedsteforældre, der ikke har formået at mindske skyldfølelsen og udstyre hende med det selvværd, der er nødvendigt, når man skal til at etablere sig som ung voksen.

Lotte er gammelklog, overfølsom, utilpasset - og for grim og tyk efter egen mening til nogensinde at finde den kæreste, der skal give hendes liv indhold og retning. Det er barskt at læse om hendes usikre forsøg på at blive til noget eller nogen, de forkerte valg, hun træffer, og det nedbrydende forhold til Jan, som hun desperat forsøger at gøre til den kæreste, som hun sådan savner.

Romanen tager en overraskende drejning, da Lotte og Jan tager til Thailand på ferie, og hvor Lottes manglende tro på sig selv er ved at koste hende alt. Linda Lassen beskriver sin kringlede og naive hovedperson med fin indlevelse og troværdighed. Der er noget gammeldags over både den brev- og dagbogsskrivende Lotte og Lassens lidt omstændelige fortællestil, som nok underbygger hinanden, men som også havde vundet ved at være tættere redigeret og en anelse mere nutidig i tonen.

Kærlig ræv

Også hønen Putte vil gå langt i kærlighedens navn i Lilja Scherfigs billedbog med tre korte historier for unge og voksne. Der må være tale om en slags dyreverdenens Stockholmsyndrom, da puttehønen forelsker sig så glødende i ræven, at hun i bogstavelig forstand vil klippe en tå for at være sammen med ham og hans rumlende mave. Ræven gengælder hendes kærlighed og bliver **vegetar** for hendes skyld, og således får det umage par hinanden.

Historien om elefanten Ib handler om at være en anden, end man giver sig ud for at være, og at længes efter at blive set som den, man i virkeligheden er.

Bogens sjoveste indslag er det fortællende digt med den herlige titel Linda tager kampen op, hvor køernes kærlighedsliv er sat på rock and roll'ede rim.

Der er sanselighed og saftig symbolik i Scherfigs fortællinger, og hun kan noget originalt med sproget. Samlet set mangler bogen dog en tydeligere linje og idé. Fortællingerne har karakter af moderne fabler, men ud over et eller andet med at stå ved sig selv udebliver fablens pointe og mål.

Bogen er gennem- og velillustreret af Camilla Wichmann, Rasmus Bregnhøj og Otto Dickmeiss, hvor især sidstnævnte komplementerer bogens temmelig voksne og skæve univers med nogle virkelig væmmelige køer.

### Sorgens pil i hjertet

Katrine Marie Guldager kan skrive afdæmpet og ærligt for børn om alt det, der er svært at indfange eller beskrive, hvad enten man er barn eller voksen. Hvor kommer for eksempel Antons tungsind fra? Det må være en sorgens pil, der tilfældigt har ramt ham lige i hjertet og nu farver alting gråsort og trist. Anton spørger lærerne på skolen. De må da vide, hvad det hele skal til for, men de har ikke svar på, hvorfor man egentlig skal lære at skrive, regne eller lave gymnastik.

»Anton er sikker på, at der er en dybere mening med livet. En, som lærerne bare ikke har forstået.«

Anton spørger rektor, »for hvis nogen kender til livets mening, så må det være ham«. Men dét gør han ikke. Han sender Anton ned i skolens kælder med et brev til pedellen. Og her sker der noget. For selv om pedellen ikke kan forklare, hvad livets mening er, ved han, at sorgens pil ikke rammer helt tilfældigt. Der er altid en grund, og det gælder om at finde den.

Kirsten Raagaard har tegnet både Antons tungsind og pedellens trygge bamsevarme uden dikkedarer, og så man bliver blød om hjertet. Med sit fine samspil mellem den enkle, præcise tekst og de talende billeder egner bogen sig til selvlæsning for selv meget nye læsere.

### Fnisende idérigdom

I det første bind i serien om drengen Alfred fra Aalborgs Grønlandskvarter, Rigtige drenge drikker kakao fik han både skæg og en masse problemer på halsen, og det var faktisk temmelig sjovt. I Det er da alt for bøvlet at skaffe sig af med så mange rotter er det stadig sjovt, men på den nonstop-hysteriske måde. Fortællingen bliver ganske enkelt væk mellem skoggerlatteren og lårklapseriet, og inden man når at forstå, hvad det hele egentlig handler om, er bogen slut. Prut.

Figurtegningen fejler ikke noget, men forfatteren har ladet sin fnisende idérigdom løbe af med sig i et virvar af småhistorier, der aldrig samles til et fungerende hele.

Bogen er illustreret af Jenz Koudahl fra Spild af Tid ApS, som har fanget bogens stil i sine skægge collager, men som heller ikke bidrager til et mere helstøbt udtryk.

[kultur@jp.dk](mailto:kultur@jp.dk)

---

**Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

**Videreformidling**

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## Debat: Mahatma Gandhis budskab er fordrejet i avisbillede

30. august 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 21 (Debat), YOGESH GUPTA Indiens ambassadør i Danmark ..., 179 ord, Id: e12f9dec

Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på et billede af Mahatma Gandhi, som

blev bragt i Morgenavisen Jyllands-Posten den 28. august. Mahatma Gandhi er afbildet ved en grill. I den ene hånd holder han en stegegaffel, hvorpå er spiddet et stykke kød. I den anden holder han en flaske med en farvet væske. Ifølge billedteksten var Mahatma en person med stærke meninger og en stærk overbevisning.

Billedet fordrejer imidlertid Mahatmas budskab. Han var **vegetar** og nærede stor agtelse for dyr. Han drak aldrig alkohol og advarede om alkohols sundhedsskadelige virkninger.



## JYLLANDS-POSTENS SVAR

Det har aldrig været vores mening af krænke mindet om Mahatma Gandhi. Tværtimod har vi valgt ham sammen med Nelson Mandela og Dalai Lama som nogle af den nye verdenshistories mest elskede og respekterede personer; ja, vel nærmest ikoner.

Der er tale om en marketingkampagne, som netop hylder de tre mænd for deres enestående kamp for fred og frihed i verden. Vi er fuldt vidende om, at Mahatma Gandhi var **vegetar** og skal beklage, hvis vi har bidraget til at give et andet indtryk.

*Jørn Mikkelsen,*

*ansv. chefredaktør*

---

### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

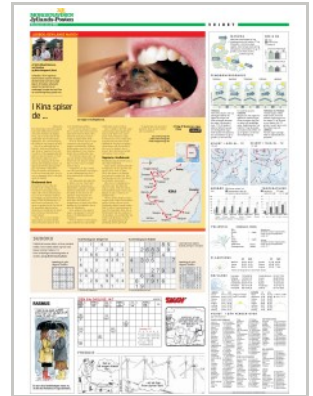
**MORGENAVISEN**  
**Jyllands-Posten**

## I Kina spiser de ...

14. juli 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 12 (Bagside), 522 ord, Id: e11a4094

Mianzhu

Det kinesiske reformprogram har haft indflydelse på næsten alle aspekter af dagliglivet, og en af de største forandringer har fundet sted i køkkenet, der i modsætning til tidligere nu bugner af kød.



Det er en udfordring for holdet, fordi politkommissær Jette er **vegetar**. Den sidste aften i Chongqing går det galt. Jes har besluttet, at holdet absolut ikke kan leve uden en omgang af den berømte Chongqing hotpot, en kinesisk fondue af kogende olie og stærke chilipeber. Han overlader arrangementet til en kinesisk pige, der lover en prægtig aften i selskab med de lokale.

Øredøvende larm

Desværre er hun ikke bekendt med vestlig smag, hverken hvad angår atmosfære eller retter. Restauranten er ét stort lokale med betonvægge, og spisestedets vel knap 1.000 kvadratmeter er tæt besat med gæster. Larmen er øredøvende. En del af de mandlige gæster løber med jævne mellemrum med bar overkrop råbende gennem lokalet.

»Nej, hvor er her livligt,« siger pigen anerkendende, mens blyanten danser hen over bestillingssedlen.

Jettes eneste ønske er rejer. De to andre forventer kød. Få minutter efter kommer det rullende ind på en metalvogn og ligner ikke helt.

»Det er da ikke rejer,« siger **vegetaren** og peger på en bunke rejeformede, blålige kødstumper med trevler på den tallerken, hvor rejerne skulle have indfundet sig.



»De havde ingen rejer, så jeg har bestilt andetunger i stedet for. De knaser så dejligt,« svarer vores veninde med et smil.

**Vegetaren** ser sig i stedet om efter grøntsager og langer et par champignons ned i den mørkerøde, boblende suppe.

Vor kinesiske ledsagerske er tabt i sin iver. Ned i gryden kommer andemaver, fiskeboller, stænger af forarbejdet krabbekød, en tallerkenfuld af den lyseste rå oksefars nogensinde set iblandet rå æg samt små, hele fisk, der ligner en langefinger, og som hele tiden dukker op i overfladen for at give sit håndtegn.

Jette opgiver sine grøntsager, og spørger til en bordeaux, buddinglignende substans.

»Det er blod,« svarer pigen, tager tallerkenen og hælder indholdet ned i gryden.

Det er dråben, der får **vegetarens** bæger med gulerodsjuice til at løbe over. Agitprop Niels væmmes også. Formand Jes, hvis svigermor har lært ham konfuciansk høflighed, forsøger at glatte situationen ud og undskylder over for pigen, der er knust. Hun havde jo bestilt det bedste, hun vidste.

## **Vegetaren** i kødhelvede

Blodbuddingen blevet brun i det røde boblebad.

Pigen fisker modstræbende klumperne op fra gryden og spiser dem. Jette er gået. Niels har kastet sin kærlighed på en levende kat, der har fundet vej til vores bord. Jes bestiller mere kød.

Men det er tydeligvis Jes og Niels, der har fået det største chok. Ved det næste aftenmåltid vælger Jette uanfægtet at spise i endnu et kødhelvede.

»Disse steder plejer at være meget gode,« siger formanden spagt, vender sig om og ser fotografen klinet op ad ruden. Han er blevet hypnotiseret af lyset fra de gyldne buer fra en McDonald's på den anden side af gaden. Jes undskylder sig med at skulle hente et kort i bilen, og agitproppen har pludselig andre gøremål.

»Jeg går lige ud og ryger,« mumler han og forsvinder ud i tusmørket.

[jes.randrup@jp.dk](mailto:jes.randrup@jp.dk)

[jette.maressa@jp.dk](mailto:jette.maressa@jp.dk)

[niels.hougaard@jp.dk](mailto:niels.hougaard@jp.dk)

- Jes sluger et kyllingehoved.

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## Debat: Knæfald

8. februar 2008, Jyllands-Posten Øst, Sektion 1, Side 12 (Debat), Niels Sørensen, pædagog, Villavej 32, Skanderborg ..., 164 ord, Id: e0d0b102

DET VAR uhyggeligt at læse i JP 3/2 om store dele af erhvervslivets knæfald for islam. I en let tone bliver islamiseringssymboler som tørklæder, bederum og overholdelse af muslimske helligdage betragtet som bagatelagtige problemer, sidestillet med andre medarbejdergrupperes interesser af ikke religiøs karakter som rygning, at være **vegetar** og kontor-yogadyrkere.



Integrationsminister Birthe Rønn Hornbech udtaler, at religion ikke er noget, man skal lovgive om, heller ikke når det gælder den totalitære lovreligion islam. Hun angriber endvidere pressen ved at udtale, at den fokuserer for meget på det negative, når muslimerne til stadighed kræver særrettigheder og ikke som andre med dansk statsborgerskab hensætter deres religion til privatlivets sfære.

Heldigvis har vi en presse, der ikke luller sig i søvn over for konforme, kortsigtede løsninger, som erhvervslivet og BRH vælger, men som tænker på, at dette land også skal bevare sin sammenhængskraft til vore efterkommere med opdelingen af kirke og stat.

Det har hidtil været landets styrke. Kan man finde den styrke i islamiske stater?

---

**Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

**Videreformidling**

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

**MORGENAVISEN**  
**Jyllands-Posten**

## Restaurant Sygehuset

3. januar 2008, JP Århus, Sektion 6 (JP Århus), Side 5 (Århus), 138 ord, Id: e0c937f5

På Århus Universitetshospital har man for længst fundet ud af, at maden har stor betydning under sygdom, at maden er et aktivt led i behandlingen, og at den er med til at øge trivsel og velbefindende.



Det skriver man også til patienterne i det menukort, der udleveres ved indlæggelsen, og som patienterne kan vælge fra.

Kortet omfatter som hovedregel forslag til frokost, eftermiddag, aften og sen aften. Men derudover er der rige muligheder for at få serveret småretter og snacks, diverse brød og kager, energiberigede supper, frugt og grønt og diverse drikke.

Menukortet er varieret, og der er i vidt omfang taget hensyn til forskellige patientkategoriers behov.

Det er ikke gastronomisk luksus, men god, dansk mad - både klassiske og mere moderne retter.

Og så er der naturligvis også noget for **vegetarerne** og dem, der ikke spiser svinekød.

---

**Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

**Videreformidling**

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## Debat: Bliv høj af kartofler

7. december 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 23 (Debat), Poul F. Hansen, journalist, Strandvejen 78, Faxe Ladeplads ..., 153 ord, Id: e152296a

Angående debatten om, hvorvidt man kan leve af kartofler alene (senest Niels Hertz' indlæg i JP 28/11): Uden at vide det har jeg lavet mit eget eksperiment.

Jeg er vokset op i en kødspisende familie, men i en alder af fem år nægtede jeg at spise kød og har siden da levet som **vegetar** i ca. 55 år. Min aftensmad bestod af kartofler og margarine, men med en gulerod til at pifte det op med. Jeg vil tro, at kartofler udgjorde 80-85 pct. af mit samlede energiindtag.

Om morgenen fik jeg havregrød eller byggrød, og om dagen spiste jeg meget lidt, fordi der ikke rigtigt var nogle vegetariske alternativer til spege- og rullepølsemdatter. Det var i 1950'erne, inden der fandtes helsekostforretninger.

Jeg har to brødre, som er ældre end mig, som begge spiste kød under hele deres opvækst, og jeg er 10-12 cm højere end dem.

PS: Jeg elsker stadig kartofler.



---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

---

## 350 mio. kr. og et måltid mad

19. september 2008, JP Århus, Sektion 4 (JP\_Århus), Side 5 (Århus), THOMAS LUND HANSEN..., 232 ord, Id: e13a40b7

Træf aldrig beslutninger på tom mave. Det gjorde de århusianske politikere heller ikke.

Ifølge W.C. Fields skal man aldrig spise på tom mave.

Det kom de århusianske byrådspolitikere dog nok til, da de endelig indstillede forhandlingerne om budgettet for næste år.

Forhandlingerne begyndte kl. 10 om formiddagen, og først ved 18-tiden blev der tid til at søge ud på de lokale restauranter.

Om man kan lægge noget politisk i valget af spisested, er op til øjnene, der betragter.

Godt og meget

Både socialdemokraterne og Enhedslisten tog den korte tur over rådhuspladsen til Raadhuus Kafeen. Man fristes til at spørge, hvor borgmesteren ellers skulle stille sin sult?

Det er "stedet hvor man spiser godt" - og erfaringerne siger, at man også spiser meget på den gamle restaurant.

Moderne mad

SF tyede til den mere moderne mad med middelhavsfisk, **vegetar-** og lette pastaretter.

Det måltid fandt socialisterne hos Brasserie Belli i Frederiksgade - fortrinsvis økologiske madvarer. Rådmand Dorthe Laustsen - og en del af den otte mand store delegation - fik sig en Dorade Royale, der er en middelhavsfisk.

Brasserie Belli har lagt stole til delegationens budgetmåltid de seneste seks år.

For både de radikale og Venstre gik turen til hen til Restaurant René, hvor det er den dansk-franske madkultur, der pryder menukortet.

De konservative ville ikke ud med, hvor sulten skulle stilles, men kilder vil vide, at det var et sted, hvor man kunne spise mør- brad, biksemad og stegt flæsk.



Forhåbentligt ikke på helt tom mave.

- De otte SF'ere spiste på Brasserie Belli, hvor Claus Thomasbjerg (nr. to fra venstre) understregede, at han udelukkende drak vand. Foto: Emil Ryge Christoffersen

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## Debat: Hindhede og Madsens bøffer

28. november 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 25 (Debat), Niels Hertz læge, Arnakkegårds Allé 50, Vipperød ..., 510 ord, Id: e14ed4b5

En røverhistorie sår tvivl om en videnskabelig sensation og skæmmer en mands eftermæle.



Professor Axel Michelsen fortæller 25/11 en anekdote om lægen Mikkel Hindhede. Den er om de langvarige forsøg med ren kartoffel-ernæring, som Hindhede foretog før Første Verdenskrig med sin forsøgsperson, Frederik Madsen. Selv om Madsen i næsten et år ikke fik anden mad end kartofler og margarine, holdt han sig sund og rask og fik navnlig protein nok. Det sidste var på den tid en sensation, og det fik stor betydning, at man kunne klare sig uden kød.

På grundlag af sine forsøg udarbejdede Hindhede en rationeringsordning til brug under flådeblokaden 1917-18. Danskerne fik næsten ingen kød, men slap for sult.

AM hævder imidlertid, at Frederik Madsen supplerede kartoffelkosten med en god bøf på sit stamværtshus, når han tog hjem fra arbejde.

Han tilføjer, at »i dag ved man, at kartofler mangler nogle af de essentielle aminosyrer« (som kroppen skal bruge for at danne protein). Havde Madsen ikke suppleret med bøffer, var det altså, ifølge AM, gået ham skidt.

Idealist eller helt?

Snød Madsen virkelig? Hans eftermæle har været, at han var en helt igennem idealistisk forsøgsperson. Eftersom der på Hindhedes laboratorium blev ført kontrol med både hans indtag og omsætning af protein, kan han desuden kun have snydt minimalt. En bøf ville veje tungt og uforklarligt i regnskabet. Dertil kom, at han i fire måneder af forsøget arbejdede som karl på en gård, fjernt fra værtshuse. Hans arbejdsevne og humør var enestående.

Hvordan stemmer det med den påståede mangel på essentielle aminosyrer? Manglen skulle jo have gjort ham syg. Forklaringen er, at der ingen mangel var. Kartofler mangler ikke essentielle aminosyrer. Det kan man slå op i en fødevaretabel.

Dette fremgår også af, at flere andre, herunder en tysk læge, frivilligt gik på samme kur. Uden problemer. Vil man have yderligere argumenter, kan man tænke på de fattige irere, der langt op i forrige århundrede levede altovervejende af kartofler. Historikeren A.N. Wilson nævner, at omkring 1845 levede tre millioner irere af kartofler - og ikke andet. En voksen mand skulle have 5-6 kilo om dagen.

Helt tosset var det næppe

Dengang havde Irland et befolkningstal på over otte millioner, dvs. flere end i dag. Helt tosset kan det ikke have været. Men så kom kartoffelpesten.

Dette være ikke sagt for at lokke nogen til at nøjes med kartofler. I det lange løb er det ikke ideelt, og ikke mindst kræver det nok, at man er i stand til at fortære store mængder, dvs. har hårdt fysisk arbejde.



Mit anliggende er derimod Frederik Madsens eftermæle. Det bør ikke ufortjent skæmmes af en letbenet røverhistorie. AM's anekdote beskylder ham for svindel og bedrag i et ganske alvorligt omfang. Den må oprindeligt have været fri fantasi og ment som en spøg. Man yndede at drille Hindhede.

Frederik Madsen var en særpræget, meget viljestærk mand. Hindhede beskriver ham som et forbillede, uden hvem han ikke havde kunnet udføre sine yderliggående forsøg.

Madsen var selv yderliggående. Som soldat levede han af fri vilje kun af palmin, brød samt af og til kartofler. Da Hindhede ansatte ham, havde han været **vegetar** i 10 år.

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## Religion ikke noget problem på jobbet

3. februar 2008, Jyllands-Posten Øst, Sektion 1, Side 1 (Indland), ORLA BORG ..., 407 ord, Id: e0cf494f

Integration: Bederum, tørklæder og muslimske helligdage er ikke noget problem på de danske arbejdspladser, viser rapport. Integrationsministeren giver opsang til pressen: Sæt ikke ondt blod mellem muslimer og andre danskere.



Mens konflikter om religion og især islam fylder stadig mere i

den offentlige debat, er ansættelsen af et stigende antal kolleger med synligt religiøs baggrund forløbet gnidningsløst på danske arbejdspladser.

En undersøgelse fra Integrationsministeriet viser, at der stort set ikke er problemer på danske arbejdspladser i forbindelse med medarbejderes religiøse holdning eller praktisering af deres tro.

Undersøgelsen omfatter 45 af landet største virksomheder med hundredvis af underafdelinger og titusinder af ansatte, bl.a. ISS, TDC, DSB, Falck, Coop Danmark, Dansk Supermarked, Arla, 3x34 og Jysk.

### Ja til tørklæde

Religiøse kollegers ønsker og behov - såsom ønsket om at bære tørklæde, mulighed for at bede i arbejdstiden eller behov for særlige måltider - sidestilles og vurderes typisk i forhold til andre medarbejdergruppers særinteresser, f.eks. rygere, **vegetarer**, kontor-yogadyrkere og børnefamilier.

9 ud af 10 virksomheder accepterer, at kvinderne går med slør eller tørklæde. 8 ud af 10 virksomheder har principielt ikke noget imod, at medarbejdere beder i arbejdstiden. Og næsten alle virksomheder med kantineordninger eller andre spiseordninger for de ansatte har allerede taget særlige hensyn til medarbejdere med specielle madønsker, eksempelvis muslimernes holdning til svinekød eller mad tilberedt med alkohol. Kun fire virksomheder angiver, at de en sjælden gang har haft problemer i forbindelse med enkelte medarbejderes religiøse interesser.

### Nej til niqab

Dog er der grænser for tolerancen. Hele 95 pct. af virksomhederne vil ikke acceptere kvindelige medarbejdere, der bærer den såkaldte niqab, hvor kun øjnene er synlige. Endvidere står et massivt flertal af virksomheder fast på, at traditioner som julefrokoster, sociale arrangementer og lignende skal fastholdes, og flertallet fastholder retten til at være en dansk arbejdsplads med danske traditioner.

Integrationsminister Birthe Rønn Hornbech (V):

»Undersøgelsen bekræfter, at religion ikke er noget, man skal lovgive om. Det går fint med at overlade det til virksomhederne selv at finde fornuftige løsninger og tage hensyn til mindretal på dette område.«

Ministeren retter på den baggrund en appel til pressen:

»Jeg vil opfordre pressen til at se i øjnene, at det positive langt overskygger det negative, når det gælder integrationen på arbejdspladserne. Jeg er træt af, at der hele tiden fokuseres på det negative. Jeg appellerer derfor til pressen om ikke at sætte ondt blod mellem muslimer og andre religiøse grupper ved at fokusere på konflikter. Især når undersøgelsen nu viser, at man i dagligdagen sørger for at få løst eventuelle problemer ude på arbejdspladserne,« siger hun.

Indland, 1. sektion, side 2

Citat

*Religion er ikke noget, man skal lovgive om.*

Birthe Rønn Hornbech , Integrationsminister

---

**Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

**Videreformidling**

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

# Fine pizzaer, men burgerne... Rundhøj Pizza & Grill

1. april 2008, JP Århus, Sektion 6 (JP Århus), Side 12 (Århus), Lars Thomassen ..., 459 ord, Id: e0ecec9c

Der er pæne gennemsnitskarakterer til pizzaerne på Rundhøj Torv i Højbjerg, men burgeren trænger til et service-eftersyn.

*Rundhøj Pizza & Grill. 3 stjerner*



Rundhøj Center, Rundhøj Torv 8270 Højbjerg Tlf. 86 14 05 04 60  
63 05 04 Åbent mandag-fredag 11-21, lørdag-søndag 13-21

Prisniveau: 35-68 kr.

Bonusinfo: Frokosttilbud mandag-fredag 11.30-15

Levering: Ja

Ventetid: 19 minutter

Den dominerende faktor på Rundhøj Torv er Netto-butikken, men desuden findes der en del specialforretninger, en bodega og så Rundhøj Pizza & Grill.

Det er et pænt og indbydende sted med udelukkende glade smileyer og med et godt renommé i kvarteret.

Pænt udbud

Udbuddet er pænt stort med i alt 39 pizzaer inklusive tre børnepizzaer. Desuden omfatter kortet et mindre udvalg af pita, pasta, sandwicher, salater, grillretter og burgere.

Vi havde sat os for at vælge ud fra pizza-sortimentet og så nappe en enkelt burger bare for at tjekke - det vender vi tilbage til.

På pizzasiden valgte vi Piccolo med pepperoni, peberfrugt, løg og bacon (58 kr.), Vegetar2 med champignon, oliven, tomatkiver, asparges, løg (og fik beredvilligt ændret ananas til peberfrugt) (63 kr.) samt Rundhøj Special med oksekød, oksefilet og salat (68 kr.), mens det på burgersiden blev til en Cheese Burger med bacon (4 kr. ekstra). En stor cola står til 30 kr.

## Flotte pizzaer

Pizzaerne tog sig alle meget flotte ud med pænt fordelt fyld, tilpas brune i kanten og i bunden. Brødet var mere til den bløde og seje side end den sprøde, men det er et spørgsmål og smag og behag. Det smagte i hvert fald godt og hjemmelavet.

Med til at løfte synsindtrykket var også, at der her benyttes både gul, rød og grøn peber, og det pynter. Baconen var regulære og sprøde skiver.

## Ros til Piccoloen

Især Rundhøj Special med salat og en lys dressing vakte begejstring.

»Den smager rigtig godt,« var Julies umiddelbare kommentar, og så kan man regne med, at det er godt!

Der kom også rosende bemærkninger til Piccoloen, som blev bedømt som klassisk middle-of-the-road pizza, mens **vegetaren** skæmmedes lidt af, at saften fra aspargeserne (fra glas eller dåse) fik bunden til at soppe lidt. Men alt i alt bred tilfredshed.

## Flad burger

Det var der til gengæld ikke med burgeren, som på kortet står opført med den glade tilføjelse: Med hjemmelavet burger.

Den tror vi ikke rigtig på.

Bøffen var flad, gennemstegt, finthakket kød, der mere var fars end den friskhakkede udgave.

»Den er stegt helt død,« lød det fra Per, som levnede en pæn bid og tog for sig af pizzaerne i stedet for. Den efterfølgende kommentar var da også helt klar:

»Man skal holde sig til pizzaerne.«

Og det bliver også de sidste ord i denne sag. Rundhøj Pizza & Grill præsterer udmærkede pizzaer, men de kunne godt give deres burgere et tiltrængt eftersyn, ikke mindst når det gælder bøffen og stegningen af samme. De tre stjerner tilfalder de tre pizzaer.

Lars Thomassen

med ekspertstøtte fra Julie og Per [jpaarhus@jp.dk](mailto:jpaarhus@jp.dk)

- bøf eftersyn Rundhøj Pizza & Grill burde give burgerne et lift, når det gælder bøf og stegningen af samme, mener anmelderne. De tre stjerner skyldes også stedets pizzaer. Foto: Sanne Vils Jensen

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

---

**MORGENAVISEN**  
**Jyllands-Posten**

## ROMAN: Døden og pigen

📅 13. februar 2008, Jyllands-Posten Øst, Sektion 1, Side 16 (Kultur), ANNELOISE VESTERGAARD ..., 428 ord, Id: e0d1b911

Tragedien rammer en kunstnerfamilie i Vibeke Marx' seneste roman.



*Vibeke Marx: LYKKEBO LUKKER. 124 sider, 159 kr. Høst & Søn. Er udkommet. Tre stjerner.*

Alle ved det: Det er nemmere for en familie at dele glæde end sorg, og Vibeke Marx prøver i denne bog at få rede på, hvorfor et barns sygdom og død, som banalt set burde bringe familiemedlemmerne tættere sammen, splitter dem og sender dem i alle retninger.

Hun lader tragedien finde sted i en lidt utraditionel familie. Forældrene er kunstnere, han billedhugger, hun væver, og der er to piger på henholdsvis 10 og 12 år. Den yngste dør, og vi får hele forløbet set med den 12-årige Astrids øjne.

Familien er lidt speciel. Far, mor og børn er **vegetarer** på grund af en dyb kærlighed til dyr, og der er enighed om, at kærlighed og ærlighed i det hele taget er vigtigere end materielle goder. Ingen mærkevarer og mobiltelefoner i det lille hus ude på landet med en gris og en hest. Der er ingen åbenbar ironi i denne skildring.

Vibeke Marx har mange gange bevist sin evne til at fortælle om mennesker, der lever i yderkanten af det såkaldt normale samfund, her drejer det sig blot om kunstnere og ikke som så ofte før i hendes forfatterskab om socialt udsatte eller udstødte.

### Sprækker i familielivet

I forbindelse med det yngste barns snigende sygdom begynder der at gå sprækker i alt det romantiske og næsten sødladne, der er over familielivet.

Det syge barn får skrækfantasier om hekse, hesten forsvinder, og grisen er ikke den samme. Der foregår sære ting i brændeskuret, og i en nærliggende ellers forladt hytte er der spor af mennesker. Først da den lille pige er død, går det op for Astrid, at det på det seneste måske var så som så med ærligheden i det lille hjem, og at der tilsyneladende også var knas med kærligheden mellem forældrene. Har de alle levet på en løgn? Var der realiteter bag lillesøsterens fornemmelse af, at nogen (en heks) var ude efter hende, og var det mennesker, som de kendte, der kom med underlige lyde i brændeskuret og hyggede sig i den forladte hytte?

Vibeke Marx får det ikke til at stå krystalklart, hvad der er skyld i familiens sammenbrud. For Astrid ser det længe ud til udelukkende at være søsterens død, men andre ting spiller ind. Det forplumrer billedet en smule, at vi ikke helt ved, hvornår de voksnes svigt satte ind.

Bogen er skruet sammen på en måde, så vi med Astrid skiftevis er i fortid og nutid. Det kan være lidt besværligt at følge med, men der er smukke beskrivelser af Astrids værnen om lillesøsterens minde - og sine egne minder.

[kultur@jp.dk](mailto:kultur@jp.dk)

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

---

## Klimasagen er bøj

9. oktober 2008, JP Århus, Sektion 4 (JP\_Århus), Side 10 (Århus), ERIK NØRBY..., 413 ord, Id: e13fd444

Klimatopmøde på Århus Social- og Sundhedsskole satte bl.a. fokus på klimaskadelig mad. Eleverne havde dog ikke lyst til at vælge kødet fra til fordel for råkost ved frokost-buffeten.

Skær ned på kødforbruget, og du gavner klimaet. Men hvem er villig til at droppe kød en gang om måneden, en gang om ugen - eller måske for altid? Eller hvad med at lægge skat på kød for at begrænse forbruget?

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten





Warny Mandrup, skuespiller og tv-vært, fyrede op under eleverne på Århus Social- og Sundhedsskole med provokerende spørgsmål om, hvad vi hver især kan gøre for at mindske udledningen af drivhusgasser og dermed gavne klimaet. Dagen i går var afsat til mini-klimatopmøde, og eleverne havde lige spist sig mætte i gratis mad, hvor de kunne vælge mellem mere eller mindre klimavenlige produkter fra rå salat og blomkål som det bedste til ovnstegt kylling som det mest skadelige.

Køen ved buffeten var lang. Formiddagen var gået med at se Al Gores film En ubekvem sandhed og med workshopper med fokus på, hvordan vi kan ændre adfærd til gavn for klimaet. Det havde nok skærpet appetitten, men tilsyneladende ikke gjort stort indtryk, for der var lige så stor afsætning på den varme kylling som på råkosten.

Men så dukkede Hamdi og Fatima op og sagde »nej tak« til den stegte kylling. Endelig nogen, der tog klimasagen alvorligt!

»Hvorfor tager I ikke kød? Er det for at gavne klimaet?« lød det fra JP Århus' udsendte.

Men ak:

»Nej, det er fordi, det ikke er halal-slagt...«

## Klodens tilstand

Under den efterfølgende debat om klodens tilstand fik Warny Mandrup da heller ikke stor opbakning til sit forslag om at lægge skat på kød. Den menneskelige organisme kan slet ikke undvære kød, mente flere, men en del ville alligevel ikke afvise tanken om helt at droppe kødet og blive **vegetarer**.

»I stedet for at lægge skat på kød kan man jo sænke skatten på grøntsager, så folk vælger dem i stedet,« lød et forslag fra salen.

Når kød i maden er med til at øge udledningen af drivhusgasser, skyldes det ikke kun, at der bruges energi på opvarmningen. Når dyr - især kvæg - prutter, er det metan, de lukker ud, og det er en langt mere skadeligt for klimaet end CO<sub>2</sub>.

Kød eller ej afgør næppe klimaudviklingen. Ifølge Århus Kommunes Forslag til Klimaplan 2008-2009 var den samlede udledning af CO<sub>2</sub> i Århus Kommune 1,97 mio.

tons i 2006 svarende til 6,6 tons pr. indbygger. El, varme og trafik er langt de største bidragydere.

Citat

*I stedet for at lægge skat på kød kan man jo sænke skatten på grøntsager, så folk vælger dem i*

*stedet.*

Forslag fra salen

- Hamdi (forrest) og Fatima sagde nej tak til kød. Dog ikke af hensyn til klimaet, men fordi det ikke var halalslagtet. Foto: Jan Dagø

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådgivelsesstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

---

**MORGENAVISEN**  
**Jyllands-Posten**

## 50 ÅR i dag: Prinsen befaler

7. juni 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 13 (Nyt om navne), PETER SCHOLLERT ..., 492 ord, Id: e10b2280

Et af popgenrens største ikoner har fødselsdag i dag.

DET ER FÅ SOLISTER og bands, der formår at blive ved med at være en vigtig del af popmusikkens puls.

Prince, der fylder 50 år i dag, er en af dem.

For selv om det var Michael Jackson, der blev udråbt til King Of Pop, og på trods af at mange andre solister i dag sælger flere plader end fødselaren, kan Princes status næsten ikke gøres for vigtig.

Det kan måske bedst forklares ved, at den lille prins fra Minneapolis er et dyrt koncertnavn. Efter sigende skal den unikke sanger og guitarist have mellem tre og fire millioner dollars for at stille op med sit rock-, soul- og funkshow, der omfavner gamle hits, nye numre og klassikere i pophistorien.

Men selv om han er en dyr herre, er han efterspurgt. Koncertarrangør Knud Bjerre havde således store ambitioner om et sommershow i Århus, indtil hovedpersonen udskød sin Europaturné. For nylig optrådte Prince til gengæld som hovednavn på en af USA's mest prominente festivaler, Coachella i Californien.

Under koncerten spillede Prince blandt andet sin version af det gamle Radiohead-hit Creep. Amerikanerens version blev selvfølgelig forevigt af fans og lagt på You Tube. Hvorefter stjernen sørgede for, at optagelserne blev fjernet.

Sådan er Prince. Han vil have fuld kontrol og sætter selv prisen for sin musik.

Det var således amerikaneren, der i fjor besluttede, at hans album Planet Earth skulle distribueres med den britiske avis Mail On Sunday. Umiddelbart virkede det måske, som om popstjernen solgte ud. I virkeligheden sikrede han sig med aftalen både flere millioner kroner og at langt flere kom til at høre hans nye musik, end hvis han havde sat albummet til salg på traditionel vis.

## Selvbestemmelse

Amerikanerens behov for selvbestemmelse betød i 1990'erne, at han indledte en hård krig mod det pladeselskab, der havde udgivet millionsælgende album som Purple Rain og Sign O' The Times.



Prince mente, at han havde fået for lidt ud af succeserne, og at kontrakten gjorde ham til en slave af selskabet. Det endte med, at de to gik fra hinanden, og siden har den berømte musiker styret sin musikforretning med assistance fra nogle få udvalgte.

Som herre i eget hus har amerikaneren forstået at gøre sit navn og sin musik til en eksklusiv vare. Han spytter ikke hele tiden en ny plade ud, og han turnerer ikke uafbrudt.

Derimod sørger han for, at pladeudgivelserne får medieopmærksomhed og at koncerterne får et eksklusivt præg. I fjor optrådte han således ved en enkeltstående koncert til den berømte jazzfestival i Montreux, og kort efter gav han en snes store shows i London.

Når det handler om Princes private liv, er der stort set intet, der kan betragtes som hundrede procent sikkert. Efter sigende har han været gift et par gange, han har i en eller anden udstrækning været medlem af Jehovas Vidner, og så skulle han være **vegetar**.

Én ting er sikker. Princes appetit på musik gør ham til en af pophistoriens største.

[peter.schollert@jp.dk](mailto:peter.schollert@jp.dk)

---

#### **Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### **Videreformidling**

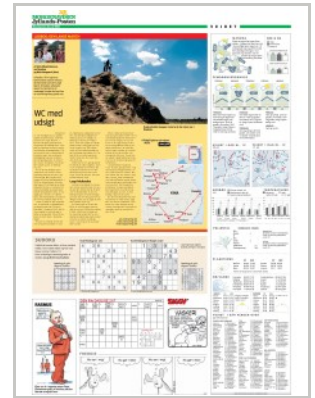
Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

---

**MORGENAVISEN**  
**Jyllands-Posten**

## WC med udsigt

21. juli 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 12 (Bagside), 475 ord, Id: e11c3d56



## Dingbian

Vi har bevæget os ud på den sidste lange køretur på JP Explorerens Lange March. I Kinas tidligere grænseland langs Den Kinesiske Mur veksler landskabet mellem ørken, lave bjerge og græssletter. Flere bynavne her indeholder et kinesisk tegn, der markerer bebyggelsernes oprindelse som grænseposter. Vi standser i byen Dingbian for at spise frokost og for at bestige muren.

Fordi Kinas bedste byer i 1930'erne var under nationaliststyrkernes kontrol, gik Den Lange March gennem nogle af Kinas fattigste egne. I 2008 er disse steder ofte stadig bagud. Fra Pajeroens afkølede kabine har vi oplevet Kinas smukkeste og mest uspolerede landskaber. Men vi har også gjort holdt i en række byer, der kandiderer til posten som Kinas værste sted at bo.

Indtil videre er der enighed om, at støvede, møgbeskidte og deprimerende Tongxin (udtales tungsind) en del timers kørsel mod sydvest er løbet med guldet. Men Dingbian er klart med i medaljeræset.

Et par hundrede meter fra motorvejen standser vi ved en række ens udseende butikker, der skiftevis sælger bildæk og mad. Vi vælger tilfældigt en Sichuan-restaurant, fordi det plejer at falde i alles smag. Indbyggerne her laver ingenting. De sidder med ophovnede øjenlåg og ser halvsyge og trætte ud. I løbet af få minutter serverer madmutter en ret med rådden kylling.

Jette har for en gangs skyld fordel af at være **vegetar**, men hun undlader at hovre. Jes og Niels kværner for en sikkerheds skyld en liter cola hver, fordi de mener, det kan slå bacillerne ihjel.

## Langt friluftstoilet

Holdet standsede for at spise frokost og klatre på muren, og da den første del af missionen mislykkedes, er der nu bestigningen at falde tilbage på. Det har en del gjort for os. Meget tyder på, at også de har fået rådden kylling.

Forklaringen er historisk. Efter at have bygget denne del af muren i Ming-dynastiet (1368-1644) har kineserne formentlig anset det for ønskeligt at sætte sig med enden ud over murens nordlige kant, i retning af de mongolske horder.

Men i løbet af manchuernes Qing-dynasti (1644-1911) udvidede kejserne deres territorium så meget, at muren kom til at ligge langt inden for Kinas grænser. Det er på dette tidspunkt, at lokalbefolkningen holder op med at stikke de hvide kinder ud i mongolsk lufrum. Fra at have været rigets beskytter blev muren til verdens længste friluftstoilet.

I uspolerede Dingbian, hvor muren går gennem nogle af byens boligkvarterer, lever traditionerne videre. Muren måler her 4-5 meter i højden, og de fleste husstande har lagt svinestierne og deres menneskelige møddinger ved murens fod. Da fotografen endelig er trippet på tåspidserne gennem kvarteret og har besteget muren, er han stadig omgivet af puha.

Én af Kina Explorerens kerneværdier er tolerance, også selv om det er ulækkert. Han skuer ud over stepperne og nikker forstående. Heroppe er udsigten god og nordenvinden frisk.

[jes.randrup@jp.dk](mailto:jes.randrup@jp.dk)

[jette.maressa@jp.dk](mailto:jette.maressa@jp.dk)

[niels.hougaard@jp.dk](mailto:niels.hougaard@jp.dk)

- Explorerholdet besøger resterne af den store mur i Dingbian.

---

#### **Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### **Videreformidling**

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne

overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

**MORGENAVISEN**  
**Jyllands-Posten**

## Pizza som kunst PIZZA & BØF

26. februar 2008, JP Århus, Sektion 6 (JP Århus), Side 9 (Århus), Af Lars Thomassen ..., 400 ord, Id: e0d488d4

Pizza & Bøf i Højbjerg har en del at byde på - og deres vegetarpizza med mozzarella og soltørret tomat er enestående.

*Oddervej 55 8270 Højbjerg Tlf. 86 72 50 02, 86 72 50 03, Fire stjerner*



[www.pizzabof.dk](http://www.pizzabof.dk) Åbent alle dage 16-21.30

Prisniveau: 40-70 kr.

Bonusinfo: Der lægges pt. 5 kr. på hver pizza pga. stigninger i råvarepriserne

Levering: Ja

Ventetid: 13 minutter

Det sker heldigvis på vores jagt efter enestående fastfood-oplevelser, at der dukker et stykke kunst op. Sådan var det denne tirsdag aften, da vi kiggede inden for hos Pizza & Bøf på Oddervej, hvor vegetarvalget faldt på nummer seks, vegetarpizzaen med mozzarella.

Da den åbenbarede sig ved hjemkomsten, fremstod den som et smukt maleri med den hvidgule mozzarella, de flotte og store soltørrede tomater og de små prikker af grønne oliven.

Som at se det italienske flag, når det folder sig ud en sommerdag i Napoli, pizzaens

fødeby.

Med i posen havde vi også en klassisk pepperoni peppet op med ananas, en cheeseburger og en rullekebab, for ligesom at tage temperaturen på hele repertoire. Og det er stort.

Foruden pizzaerne er der græsk bøf, kylling, lasagne, spaghettiretter, pitaer og diverse ruller. Desuden burger og sandwich.

Betjeningen er venlig, imødekommende og absolut serviceorienteret.

Patruljens kvindelige medlemmer, der i anledning af vinterferien var udvidet med fastfood-erfarne Belinda, blev budt på gratis slush-ice fra selfservice-maskinen, og den gestus faldt absolut i god jord.

Stor tilfredshed

Julie, dette menneske med en helt specielt udviklet sans for rullekebab, lagde straks mærke til, at der var lidt mel på brødet - et godt tegn på, at det her er altså hjemmelavet og på højt niveau.

Hun var også godt tilfreds med det, der var inden i.

»Det her er en af de bedste rullekebaber, jeg har fået,« lød skudsmålet.

Hun kunne godt have brugt lidt mere salat, men det rækker ikke ved det overvejende positive indtryk.

Cheeseburgeren var flot anrettet. Ikke sjasket, men smukt bygget op med masser af frisk grønt og ikke mindst friskskåret tomat. Dressingen var til den søde side, men ellers var der tale om en fornuftig burger.

Pepperoni-pizzaen klarede også skærene. Ikke epokegørende, men med en god bund og passende fyld.

Og så var der altså vegetarpizzaen med mozzarella, som var helt forrygende, og som sammen med kebabben lige hiver Pizza & Bøf op på de fire eftertragtede stjerner.



Pizza & Bøf er et rart bekendtskab, som helt oplagt gerne vil lidt mere. Vi giver med glæde vores anbefaling.

Og for ægte pizza-elskere: Prøv **vegetaren** med mozzarella. Se på den. Nyd den. Spis den.

Lars Thomassen

med ekspertstøtte

fra Amalie og Julie

Guest star: Belinda

[jpaarhus@jp.dk](mailto:jpaarhus@jp.dk)

- FASTFOOD Betjeningen er venlig, imødekommende og absolut serviceorienteret på Pizza & Bøf i Højbjerg. Foto: Carsten Ingemann

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

---

**MORGENAVISEN**  
**Jyllands-Posten**

## Udblik: Bøffer af hyld

7. december 2008, Jyllands-Posten, Sektion 2 (Indblik), Side 17 (Søndag), Anders Lund Madsen..., 1055 ord, Id: e15229c9

**Kødløs:** Det er ikke synd for dyrene, at vi spiser dem, men det er synd for os, at vi gør

## det - eller er det? På rejse ind i det vegetariske univers.

Paul McCartney har altid været det sødeste og klogeste og mest sympatiske medlem af The Beatles. George Harrison var ærligt talt besynderlig på den ufede måde, Ringo var primært rigtig god til at lave kaffe, og John Lennon var vel nok et af det 20. århundredes mest irriterende mennesker overhovedet. Selvfølgelig, længe før begrebet var født, og nærmest bekymrende ubegavet rent politisk:

*Imagine no possessions*

*I wonder if you can*

*No need for greed or hunger*

*A brotherhood of man*

*Imagine all the people*

*Sharing all the world*

Teksten er tredje vers af John Lennons sang Imagine fra 1971 - skrevet på et tidspunkt, hvor hans formue lå og svuppede i omegnen af en halv milliard kroner - og mens han boede på Manhattan i en lejlighed, der var så overdrevent stor, at han havde et værelse udelukkende til opbevaring af hans og Yokos mange, dejlige pelse. Eller som Elvis Costello så præcist spidsformulerede det i sangen The Other Side Of Summer:

*Was it a millionaire who said "imagine no possessions"?*

Ja, det var det vist. Og da månedsbladet Playboy ni år senere prikkede fingeren i hykleriet, blev Lennon nærmest defensiv:

Playboy Magazine: »Why does anyone need \$150,000,000? Couldn't you be perfectly content with \$100,000,000? Or \$1,000,000?«

John Lennon: »What would you suggest I do? Give everything away and walk the



streets? The Buddhist says, »Get rid of the possessions of the mind». Walking away from all the money would not accomplish that. It's like the Beatles. I couldn't walk away from the Beatles. That's one possession that's still tagging along, right? If I walk away from one house or 400 houses, I'm not gonna escape it.»

Aha! Så det drejede sig altså om de mentale ejendele. Det, vi skulle forestille os i Imagine, var med andre ord ikke en verden uden besiddelser i fysisk forstand. Man må gerne eje alt muligt - bare man ikke har nogen hjemme på første sal, om man så må sige. Og her var John Lennon unægtelig fremme i skoen, og således afmonterede han enhver moralsk anstændighed og mistede enhver ret til at være hellig, og derfor er det utroligt irriterende, at hans sange er så fantastiske.

Det er lidt ligesom Christian Stadil fra Hummel. Christian blev født samme år som Imagine, og til alt held var hans far meget, meget velhavende, så nu er Christian også milliardær. Eller var. Ingen er vel længere milliardærer, efter at Stein Bagger tilsyneladende har stjålet så godt som alle pengene, der var i Danmark. Men Christian er stadig meget, meget velhavende og nemlig også buddhist, og følgelig kan han være solidarisk med hele verden og elske alle mennesker, uden at det koster ham en krone. Hvilket igen betyder, at Christian Stadil i stedet kan udnytte tiden til at tjene endnu flere penge - desværre ved at producere utrolig grimt træningstøj i stedet for fantastiske popsange.

Og således leger buddhismen så skælmsk med sine disciple.

Paul McCartney er ikke buddhist. Men han er **vegetar**, og det har han været siden engang i begyndelsen af 1970'erne, hvor han og Linda McCartney var på skovtur og sad og spiste lammekoteletter på en mark, hvor der gik lam og græssede ved siden af. Små nattede lam med store, blanke øjne.

Og det løb vist lidt af sporet, dengang Linda levede, og ingen måtte spise kød eller gå i lædersko, hvis de arbejdede for McCartney, men efterhånden har Pauls forhold til verden fundet en foruroligende fornuftig form. Han vil stadig redde den, men i modsætning til Lennon har han en plan, der rækker ud over næsetippen. Sammen med den nobelprisvindende økonom Rajendra Pachauri opfordrede han i sidste weekend i avisen The Independent hele verdens befolkning til at blive **vegetarer**. Ikke af ideologiske grunde, eller fordi det er synd for de søde, små lam. Men fordi vi rent faktisk kan redde verden, hvis vi ikke spiser kød.

Mest fordi det sviner så umanerlig meget at lave bøffer. 30 pct. af al landjord bruges

ifølge de herrer på at producere foder til dyr, som vi sidenhen slagter og æder, og hvis man blot producerede noget, man selv åd, i stedet for at vente på, at dyrene gjorde arbejdet, kunne alle leve ganske ubekymret og i den dejligste overflod. 60 pct. af al majs, hvede, soya og ris, der dyrkes i USA, bruges således til at stoppe i dyrene, som ved grød ikke holder sig tilbage for at svine efter måltiderne. De fiser og skider, og det hele hober sig op.

Det er i dette skrivende øjeblik torsdag aften, kl. er 22.34 lokal tid, og jeg befinder mig i stillezonen i et af DSB's topmoderne IC3-tog fra da P.A. Alberti var justitsminister, og pryglestraffen stadig var en grundfæstet del af dansk retspleje. Vi har just passeret under Storebælt østover, og i min vom skvulper resterne af den hapsdog, jeg købte på Skanderborg Station. Det var en pølse af typen kryddersvend, og damen, som tilberedte den i DSB-kisoken, var ualmindelig venlig og serverede med et smil, der matchede etablissementets elite-smiley.

Alligevel har jeg det dårligt. Og måske fortryder jeg det her, og måske er Paul McCartney ikke historiens største og mest originale politiske tænkere, men den kryddersvend var bare en kryddersvend for meget - og nu er det slut med kød.

I hvert fald i en uge. En hel, lang, uendelig uge. Mest for at se, om verden og vommen får det bedre, men også lidt fordi jeg så en video på YouTube i sidste uge, hvor amerikanske kalkunfarmere vadede rundt mellem deres kalkuner og jøkkede tilfældige af fuglene i hovedet - bare for sjov. Men det var jo ikke sjov. Ikke engang selv om kalkuner er nogle af verdens dumme fugle. Søg på turkey farms investigation og se det selv. Det er lidt ligesom at spise lammekoteletter, mens lammene leger på marken ved siden af. Bare uden Linda.

Eller som salig John Lennon sang det tilbage i 1971:

*You may say that I'm a dreamer*

*But I'm not the only one*

*I hope someday you'll join us*

*And the world will live as one*

Jeg vender tilbage på næste søndag.

Velnæret, vegetarisk - og muligvis ravende vanvittig.

Citat

*John Lennon var vel nok et af det 20. århundredes mest irriterende mennesker overhovedet.»*

---

#### Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

#### Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

MORGENAVISEN  
Jyllands-Posten

## Kulturkampen: Blues for Brian

15. september 2008, Jyllands-Posten, Sektion 1, Side 13 (Kultur), JAKOB LEVINSSEN ..., 781 ord, Id: e138f2d6

Han blev hånet af eliten, men Brian Mikkelsen vil blive husket som en af vore mest markante kulturministre.

Nu tidligere kulturminister Brian Mikkelsen (K) er ganske vist hverken **vegetar**, homoseksuel, venstreorienteret eller fra Manchester. Alligevel er det et par linjer af den engelske popsanger Morrissey, som er det alt sammen, der udgør de bedste mindelinjer over hans ministertid og forhold til kulturlivet:

*»You don't like me / but you love me / either way you're wrong. / You're gonna miss me*



*when I'm gone.»*

Vist så. Og ikke kun, fordi han med sin knapt syvårige ministertid sad i en længere sammenhængende periode end nogen anden i ministeriets knapt 50-årige historie.

Faktisk står Brian Mikkelsen som den mest skelsættende kulturminister, i hvert fald siden den radikale Ole Vig Jensen (1988-90). Det behøver man - her bliver det muligvis grænseoverskridende for meget af kulturlivet og intelligentsiaen - ikke være enig med ham eller betragte hans ministertid som én lang succeshistorie for at synes.

Vist har han undertiden rystet på hånden og gjort sig til et uforholdsmæssigt nemt mobbeoffer over for medier og interesseorganisationer, ligesom han bestemt heller ikke altid har haft en lige heldig hånd (eller mund) over for pressen. Men det er ikke det afgørende.

Det er derimod, at man ved regeringsskiftet i 2001 for første gang i umindelige tider som kulturminister fik en nøglepolitiker fra et af landets store partier. Én, som virkelig gerne ville have posten og sågar havde beskæftiget sig intenst med området i adskillige år forinden.

I løbet af sin ministertid fik han ikke blot sat centrale aspekter af flere af de store kunstområder til debat. Via hele værdikamp- og kanon-diskussionen fik han sågar også, som vel den første siden ministeriets grundlægger Julius Bomholt, for alvor gjort den statslige kulturpolitik til andet og mere end et ekspeditionskontor for institutioner og sociale ydelser.

Og så lige én gang til for en del intellektuelle: Vi kan diskutere, hvor godt han gjorde det. Men han gjorde det.

Mere indirekte kom Brian Mikkelsen samtidig til at afsløre, som vel ellers kun Pia Kjærsgaard har gjort det, hvilket åndshovmod og hvilken magtbrynde, der trives i meget af den kreative klasse.

Skuespilleren Anne Marie Helger hånede ham eksempelvis på grund af hans tilsyneladende taberagtige mellemnavn Arthur, mens forfatteren Carsten Jensen gjorde det på grund af fornavnet Brian og sluttede ved ministerrokaden forleden på samme debatniveau, nemlig med at kalde ham idiot.

Nuvel, kulturlivet er, som formand Mao sagde om revolutionen, ikke noget teselskab

(den mindre kendte fortsættelse af citatet lyder i øvrigt: »Det er en voldshandling«). Men man har dog en del gange siden november 2001 måttet undre sig over, hvad ved denne stilfærdige, efter alt at dømme velmenende mand det dog var, der kunne udløse et sådant raseri; ja de marxistiske teoretikere jeg læste på universitetet omkring 1980 havde formentlig kaldt det klassehad.

Jeg gætter på, at det har at gøre med smag. Der jo nemlig netop ikke er noget, pæne mennesker diskuterer.

Det er det ikke, fordi man i det øjeblik, det kun er underforstået blandt de indforståede, hvad der er god smag, progressivt, kunstnerisk kvalitet, politisk korrekt og så videre, kan holde de anderledes tænkende (og smagende) fra støttefadet. Og selv om danske kunstnere gerne fremstiller deres kår på linje med fattiglemmerne i Emil fra Lønneberg, er det ikke små beløb eller karrieremuligheder, der ofte er tale om.

Men så er det altså, at denne borgerlige Klods Hans fra Københavns yderste vestegn kommer ridende ind og opfordrer befolkningen til at diskutere åbent, hvad kulturverdier egentlig er, hvordan man skal håndtere dem, og at elitekunst og kulturaristokrati ikke nødvendigvis er det samme.

Intet under, hvis oldermændene blev onde i mælet, nu hvor de i årtier havde været vant til under påkaldelse af det med rette højt besungne armlængdeprincip i vidt omfang at køre forretningen selv.

Dermed har Brian Mikkelsen med vekslende elegance og overblik undervejs fået ændret selve dagsordenen for, hvordan vi egentlig kan diskutere kultur. Eller rettere sagt: Gjort det legitimt igen overhovedet at gøre det.

Men det var indtil sidste uge. Nu er kulturministerposten atter blevet besat som *regeringsbusiness as usual*, nemlig for at få en kabale til at gå op, og med en politiker der hellere ville have været fri.

Forstå mig ret: Carina Christensen kan sagtens vise sig som en fin kulturminister, og på sin vis tjener det hendes integritet til ære, at hun skal have været uvillig til at agere vandrepokal. Men hvad angår kulturpolitik forstået som demokratisk værdipolitik skal hun fylde nogle meget større sko, end meget af kulturlivet og måske også ministerrokadens bagmænd er klare over.

Og i alle tilfælde lever jo meget store dele af kulturlivet mere eller mindre uafhængigt af

offentlig støtte og politik og er hverken ringere eller fattigere af den grund.

*Keep on rocking in the free world.*

---

**Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.**

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

**Videreformidling**

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.